

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinj Ordinis
Vetustissimi Amplissimique, Nostra, ac supera ætate
Immarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.DC.XLIV. Sancti Patris Benedicti. M.C.LXIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

BENEDICTUS

260

In delin- piè se vici bat in delinquentes, ut nullis un-
quænam adulata, omnibus sincerè & ingenuè
colloquita, impavido zelo vitij quibuscumque & quarumcunque bellum inferret, sed
eà prudentia, & amantis animi industria,
ut ejus monitiones & expostulationes omnibus suuropere probarentur, quippe, que sci-
rent certissimo, soli eam peccato traxerat, ejus-
demq; amore, quaenam forma amicitu, sive
mysticente, sive seruiente sanctum tamen &
maternum amorem semper esse. Impetebat

Philautus semper & potissimum amoris proprij ac phia-
stus suscep- lauita astus in diem recrudescentes, solita-
dissimos dicere: Invadendum in tales defectus gene-
suis redde- rosè, & vorandos amoris Dei omni-
bat. potestu robore: ut autem efficaciori tentatio-
nibus impugnatis solatio foret; versor, in-
quiebat sepius in vestro statu, in iisdem
statutis, susque deque acta, hec & illa ad-
hibeo remedia, quibus si etiam ut amini, in-
genes in via Salutis, profectus faciet, vi-
etrices semper, & Demonstribiles. O
Anime illius incredibilis delicia, que na-
tar am semper Gratia subiicit, & voluntati-
is proprie præpostera studia obedientie san-
ctæ potenter emancipat. Ita fæpè citatus

Quanta
gratia Re-
signationis.

Religiosissimus Scriptor.
Eodem anno Christi 1643. Septem-
bris die 13. Redivivo in se Patri Sanctissimo Benedicto in celis gloriosum si-
stit Gregorius à S. Elia cognominatus Casingensis Cenobij Conversus mirificæ
sanctitatis opinione clarissimus, cuius elogium vita typis excusum necdum
habere potuimus. *Casimirus Invenitius.*

IESU CHRISTI ANNUUS M.DC.XLIV.
Sancti Patris Benedicti. M.C. LXIV.

Josephus de
la Cerd
Mon. S.
Martini.

Magnum omnino & splendidissi-
sum Hispaniarum occupabit
sydus, non sine magno & Regni & ip-
forummet Regum luctu, Reverendissi-
mus & Illustrissimus P.F. Josephus de
la Cerdia noster, Almeriensis & Paren-
sis Episcopus. Hic in celeberrimo San-
cti Martini Regia Urbis Madritensis
Monasterio vitam Monasticam profeti-
sus, tantis animi corporisque dotibus
excelluit, ut facile quisvis, ad summa
natum, coniceret. Fuit admirabili in-
genij præditus sublimitate, memoria
incredibili, eloquentia singulari, clara-
uit omnimoda scientia, humanis Di-
vinisque litteris instructissimus, in Phi-
losophicis, Theologicis, in Jure utro-
que ad miraculum versatus: neque mi-
nus tamen Religiosi rigoris, Regulae

sancta & disciplinae observantissimus,
summaque Vitæ perfectionis studio-
fissimus, Zelo Religionis & propagan-
da bono publico pietatis accentissi-
mus, caue de causa juvenis etiamnum,
Regius Concionator designatus, verbo Regibus.
potens & exemplo mirificè excelluit, leam.
omniumque animos rapuit, maximi
propterea à Regibus factus, quem dein-
ceps ad Episcopatus Almeriensis Cathe-
dræ promoverunt; inde Parensis eti-
am Ecclesia Pontifex ordinatus, dum
ubivis veri Pastoris insignia exempla
edit, & Christi oviis omni cura invi-
gilat, sanctoque vitæ exemplo omnes
lucrari satagit, ad altiores multo digni-
tates experitus, præmatura morte om-
nium votis & Regum præcipue eripi-
tur, relictis non paucis præstantissimi
ingenij monumentis, quæ inter cele-
bratur præcipue Tomus unus de Deo
Incarnato, & Beatissima D si Matre,
& duo alij Tomi in librum Judith, lit-
terali & morali explicatione, in quibus
profundissimi sui ingenij thesaurum in
publicum protulit, & ob hos ipsos la-
bores aeternum celebrari meruit. Præ-
ful planè incomparabilis, cui nemo
sufficit satis commendando. Ex Fran-
cisco de Argaez. &c.

Luges & Galliarum Regnum hoc
ipso anno magnum sibi Sydus erexit, &
celo insertum sanctæ memoria Mariæ de
am de Compreinac, Benedictini Ordi-
natis, Congregationis Calvariaæ fœmi-
nam præelectam. Fuit hæc Illustrissi-
mo orta genere, è familia de Ponras,
neptis primarij in suprema Curia
Burdegalensi Præsidis, quæ vegeta eti-
amnum aetate viro orbata, cum jam li-
bera fibique soli reddita de eligendo
statu vitæ reliqua delibaret, voti cau-
sa peregrinatione ad Sacellum Despa-
rae de Ardilerijs, eo in primis fine sus-
cepta, ut ab amantislima parente ac Tu-
telari sua, quidnam sibi potissimum am-
plicetendum esset, exoraret. Inde Sal-
muri in æde sacra Calvariaæ dum sup-
pliciter Deum orat, drepente tota æ-
stuanti desiderio absolutissima perfec-
tionis incalescens, saeculi pompis, de-
licijs, honoribus eodem momento nul-
la interposita mora sibi nuncium re-
mittendum esse audit, ac relictis omni-
bus, ibidem Monasticum habitum fibi
induendum. Obsequitur ocyus immi-
se cœlitus inspirationi (ita fæpè citatus
rerum

Omnibus
statim ad-
miratione.

Mirum e-
ju dictum.

santissime
vita summi-
tut.

Franciscus
de Borgia
Archiepi-
scopus.

rerum Calvariae scriptor) familiam dimittit, votum ex solutura ipsa inter epide nihilque morata, sed seipsum demissa, Monialium Calvariae Conventum ingreditur; tanta modestia & humilitate, tanta prudentia & zelo, cum ipsis Virginibus versatur, ut omnium calculo ad Novitiatum, ac dein Professionem admissa, nihil à mirabili vocazione alienum admittens, omnibus admirationi & imitationi esset. Sola oratione cœlestiumque contemplatione paucabatur. Divina duntaxat, ut cordi, ita ori inerant, non pati arduum sibi, sed optabile, sed delectabile dictabat; tanta in Deum fiducia, tanto amore æstuabat plerumque ut sèpè sodalibus, singulari gratia mentis jubilo jocoque diceret: *haud scé à DEO tot beneficijs afféctam, credere posse unquam inferno ad dicendam, ut tot salutis subsidia, tot talen- ta, tot lumina nihil profutura essent.* In Vigilia Nativitatis Domini, pridiè quam è vivis decederet, sacratissimo Missæ Sacrificio in nocte adeste gestiens, precello Christi Domini Corpore reficienda, multis sorores precibus exoravit, ut se in extremis constitutam nascenti Christo Puerò in Ecclesiam deportatam sisterent, (hydropisi laborabat, tantusque erat corporis tumor, ut stupenter ipsis Medici, vixque loco, juvantibus omnibus, moveri posset) delata tamen est in Sacellum, ubi cum tantisper quievisset, subito exiliens in pedes, incredibili celeritate ad altare processit, unde ex sororibus leviter manum ministrante, sumptaque Sacra lan- da Eucharistia, codem die nasci in cœlis, quo in terris Christus natus erat, ardenterisimis votorum suspirijs peropere coepit. Sed Deo aliter disponeente, ubi primum Plenariam Indulgentiam Calvariae à Summis Pontificibus concessam consequuta est, inter verba Orationis animam innocentissimam efflavit vigesima septima Decembris, hoc ipso anno Millesimo sexcentesimo quadragesimo quarto, Dilecto Domini Joanni Evangelista reservata, cum hoc festum exaltationis in cœlis celebratura, insigni apud sorores sui memoria, & desiderio relictis. In Jndijs Apostolatum suum beato fine claudit Illius Franciscus de Borgia ex Monacho S. Benedicti de Sahagun Archiepiscopus de las Charcas. Ex Ant. Soto-Majore.

Hoc ipso anno Serenissima Francisca Renata Lotharingiae Princeps omnis exemplar sanctitatis, Abbatissa S. Petri Remensis meritisima ab amplexu filiarum in Christo dilectissimarum, incredibili cum suo, tum illarum mœrore & dolore abstracta, iussu Regis Parisis evocata, celeberrimi illius Montis Martyrum Archisterij Coadiutrix renunciata est, cum Remense Monasterium quinque solummodo annis summa cum prudentia sanctissime gubernasset & brevi Regimine Domum DEI, loci illius Basilicam egregie excoluissest, & pretiosissimis ornamentis locupletasset, aliaque inter tres sacros Calices comparasset, arcamque ex ebeno, argenteis cælaturis elegantissime distinctam confici curasset, in qua maximam partem corporis S. Zenonis (quo à Grégorio XIII. donatus quondam fuerat cognatus Renata) Eminentissimus S. R. E. Cardinalis Carolus à Lotharingia & brachium S. Guilielmi Ducis Aquitaniae inclusit. Proinde hoc ipso anno Remis quarta Maij discedens, omnium corda & studia secum abstulit, & Parisis delara, abdicationem in manus Ludovici XIV. fecit, suscepit quamprimum in ejus locum Catharinam Angelicam Aurelianensi Principe serenissimi Henrici Aurelianensis Ducis de Longeville lectissimam filiam, è Malodunensi ad Pontifaram Cenobio postulatam. Huic vero successit alia Angelica, nimurum Catharine, Margarita Angelica Pontis Dominarum Professa, filia Illustrissimi Maximiliani Francisci de Berune, Comitis Orvalensis Regii Ordinis Equitis, Reginæ Annae Austriacæ suprenni Aulæ Praefecti; quæ ab Illustrissimo Domino Simone Lebraß Suecionensi Episcopo benedicta fuit, in genti pompa, in frequenti Consesso Cardinalium, Episcoporum, Principum & ipsiusmet Regina Galliarum.

IESU CHRISTI ANNU S. M. DC.XLV.
Sancti Patris Benedicti. M.C. L.XV.

I Terum præstantissimi valoris gemma corona Sanctorum cœlesti inse- ritur, deprompta ex amplissimo Galliarum Regni, & Congregationis nostræ de Calvaria promptuario & Thefauro. Hæc revera fuit Domina Maria de Ley primæ Nobilitatis jubar, filia Illustrissimi Ducis, Domini à Vanta- dura,

Francisca
Renata Pr.
Lotharing.
fit Couad-
iutrix in
Monte
Mart.

Omnium
corda se-
cum au-
fert.

Maria de
Ley.